

Sygn. akt II W 380/17 Z., 01 sierpnia 2017 r.

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sąd Rejonowy w Zambrowie II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący Sędzia Anna Iwanowska

Protokolant Renata Konert

przy udziale oskarżyciela – bez udziału

po rozpoznaniu w dniu 01.08.2017 r.

sprawy **L. K. syna J. i S. z d. C., ur. (...) w (...) (...)**,

obwinionego o to, że:

w dniu 20 kwietnia 2017 roku, w Komendzie Powiatowej Policji w Z., woj. (...), działając ze złośliwości, zawiadomił o niepopelnionym wykroczeniu, czym wywołał niepotrzebną czynność policji

tj. wykroczenie z art. 66 § 1 kw

I. Obwinionego L. K. uznaje za winnego tego, że w dniu 20 kwietnia 2017 roku, w Komendzie Powiatowej Policji w Z., woj. (...), zawiadomił o niepopelnionym wykroczeniu, czym wywołał niepotrzebną czynność policji, tj. o wykroczenie z art. 66 § 1 kw i za to na mocy art. 66 § 1 kw w zw. z art. 24 § 1 i 3 kw wymierza mu karę grzywny w wysokości 800 (osiemset) złotych.

II. Na mocy art. 66 § 2 kw w zw. z art. 32 kw orzeka wobec obwinionego L. K. na rzecz Komendy Powiatowej Policji w Z. nawiązkę w wysokości 500 (pięćset) złotych.

III. Obciąża obwinionego L. K. zryczałtowanymi wydatkami postępowania w kwocie 100 (sto) złotych oraz zasądza od niego na rzecz Skarbu Państwa 80 (osiemdziesiąt) złotych tytułem opłaty.

Sygn. akt II W 380/17

UZASADNIENIE

Na podstawie całości zgromadzonego materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 20 kwietnia 2017 roku L. K. złożył w Komendzie Powiatowej Policji w Z. zawiadomienie o tym, że S. G. i K. G. w dniu 19 kwietnia 2017 roku w godzinach popołudniowych wyrzucili stojący od roku 1973 płot i podeptali zasiewy zboża, ukradli płot. Dokonali tego na działce (...) należącej do jego syna. Ostatni raz takiego czynu dopuścili się w dniu 14 kwietnia 2017 roku. Przeprowadzone czynności nie wykazały aby doszło do popełnienia wykroczenia o jakim zawiadamiał L. K.. Działanie L. K. tj. zawiadomienie o niepopelnionym wykroczeniu, wywołało niepotrzebną czynność funkcjonariuszy policji.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o: zeznania świadka K. G. (k.20v), zawiadomienie (k.1), dokumentację fotograficzną (k.5), notatkę urzędową (k.6), kserokopię potwierdzenia odbioru (k.7), kserokopię postanowień sądowych (k.8-10), kserokopię mapki geodezyjnej (k.11-12).

Sąd zważył co następuje:

Obwiniony L. K. niewątpliwie dopuścił się zarzucanego mu czynu określonego w art. 66 § 1 kw. Jednakże z opisu czynu usunięto stwierdzenie, że działał ze złośliwości, gdyż motyw działania sprawy występku określonego w art. 66 kw oraz jego nastawienie nie są nie należą do znamion tego wykroczenia.

Świadek K. G. (k.20v) w swoich zeznaniach wskazał, że obwiniony na jego działce (...) stawia płot i niszczy zasiewy, świadek płot usuwa, a obwiniony stawia go z powrotem i zgłasza że to świadek zniszczył jego zasiewy i płot. Obwiniony nie jest właścicielem działki, tylko złośliwie dokucza świadkowi od wielu lat. Działka (...) graniczy z działką świadka. W ocenie Sądu zeznania świadka są w pełni wiarygodne. Potwierdzają je również dołączone do sprawy dokumenty.

Zgodnie z art. 66 § 1 kw kto chcąc wywołać niepotrzebną czynność, fałszywą informacją lub w inny sposób wprowadza w błąd instytucję użyteczności publicznej albo organy ochrony bezpieczeństwa, porządku publicznego lub zdrowia podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny do 1500 złotych. Wskazać również należy, iż zgodnie z § 2 tegoż artykułu w przypadku gdy wykroczenie spowodowało niepotrzebną czynność można orzec nawiązkę do wysokości 1000 złotych.

Wykroczenie z art. 66 § 1 kw można popełnić jedynie umyślnie, bowiem wymagane jest stwierdzenie chęci wywołania niepotrzebnej czynności. Nie ulega wątpliwości, że działanie obwinionego miało charakter umyślny. Doskonale zdawał on sobie sprawę z tego, że zawiadamia Policję o wykroczeniu, którego nie popełniono. Zachowanie polegające na wprowadzeniu w błąd pociąga za sobą odpowiedzialność za wykroczenie z art. 66 kw bez względu na to, czy zaalarmowana instytucja podjęła w wyniku tego jakiegokolwiek działania. W przypadku jednak gdy takie działanie zostało podjęte, można orzec nawiązkę. Jak wynika z akt postępowania Policja w tym wypadku podjęła działania, w sprawie przesłuchano świadka K. G. właściciela działki na której miano dokonać wykroczenia. Dało to podstawy do orzeczenia wobec obwinionego nawiązki w wysokości 500 złotych na rzecz Komendy Powiatowej Policji w Z..

W ocenie Sądu kara grzywny w wymiarze 800 złotych jest karą adekwatną zarówno do popełnionego przez obwinionego czynu jak również jego sytuacji osobistej i majątkowej, którą należy wziąć pod uwagę przy wymiarze kary. Ponadto Sąd kierował się dyrektywami zawartymi w art. 33 kodeksu wykroczeń. Obwiniony dopuścił się wykroczenia, które mogło mieć bardzo negatywne skutki dla bezpieczeństwa publicznego. Skutkować to musi wymierzeniem obwinionemu kary, której dolegliwość winna wpłynąć na jego zachowanie w przyszłości.

O opłatach i kosztach postępowania Sąd orzekł w oparciu o art. 118 § 1 kpsw, art. 21 pkt 2 w zw. z art. 3 ustawy o opłatach w sprawach karnych oraz § 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 10 października 2001 roku w sprawie wysokości zryczałtowanych wydatków postępowania oraz wysokości opłaty za wniesienie wniosku o wznowienie postępowania w sprawach o wykroczenia.